

عنوان مقاله:

بررسی عناصر و ویژگی های معماری پایدار در مسکن ایرانی

محل انتشار:

دومین همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

شیدا باقری رضا زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

اکبر موسایی جو - هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهواز

خلاصه مقاله:

مسکن یکی از اساسی ترین نیازهای زندگی انسان هاست و به عنوان کوچک ترین عنصر تشکیل دهنده سکونت گاهها در به وجود آورنده یکی از پدیده های جغرافیایی به شمار می رود. لزوم توجه به مسکن و برنامه ریزی آن در راستای توسعه پایدار شهری در چهارچوب برنامه ریزی های ملی، منطقه ای و شهری بیش از پیش احساس می شود تا بهره گیری از دانش و تکنیک های برنامه ریزی، مشکلات شهروندان را برطرف کرده و در نتیجه محیطی آرام و سرسبز، همراه با امنیت و آسایش و رفاه برای آنان فراهم شود. معماری سنتی ایران چه در بخش مسکونی و چه در بخش غیر مسکونی و همین طور تلفیق این دو در سطح وسیع تری به نام شهر، دارای ویژگی های منحصر به فردی است که ضمن توجه به مسائل زیباشناختی و حفظ محیط زیست پاسخ گوی نیازهای اقلیمی هر منطقه نیز بوده است. فنون و قواعد به کاررفته در این معماری، بسیاری از مفاهیم نوین در عرصه معماری پایدار را در خود به وضوح دارد که این مقاله به بررسی این مفاهیم در معماری مسکونی ایران می پردازد. پژوهش از نوع کاربردی توسعه ای و روش پژوهش (توصیفی تحلیلی) است. برای به دست آوردن نتایج مطلوب در این مقاله از تحقیق کتابخانه ای اعم از کتاب، رساله، مقالات و سایت ها استفاده شده است و در نهایت سعی شده است مطالب به دست آمده را تحلیل و تکمیل نموده و به جمع بندی نهایی رساند.

کلمات کلیدی:

توسعه پایدار شهری، معماری سنتی ایران، اقلیم، معماری مسکونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/418417>

